

Sygn. akt I CSK 285/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "M." w W.
przeciwko Miastu W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 lutego 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 5 grudnia 2012 r.

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1800,-
(jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 grudnia 2012 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego miasta W. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 kwietnia 2012 r., którym, po ponownym rozpoznaniu sprawy zasądzone zostało od pozwanego 186 149,86 złotych z odsetkami na rzecz powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej „M.” w W., z tytułu zapłacenia o połowę zawyżonej opłaty za użytkowanie wieczyste nieruchomości posiadanej przez Spółdzielnię. Ustalenia faktyczne i oceny prawne Sądu pierwszej instancji zostały aprobowane przez Sąd Apelacyjny.

W skardze kasacyjnej pełnomocnik pozwanego zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie prawa materialnego, tj. art. 411 pkt 1 k.c. przez jego błędną wykładnię i niezastosowanie, polegające na nieuznaniu niedołożenia należytej staranności powódki w ustaleniu nieistnienia zobowiązania będącego podstawą świadczenia. Skarżący wniósł o uchylenie w całości wyroku Sądu Apelacyjnego i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa, zastrzegając, że chodzi o część wyroku zaskarżoną apelacją pozwanego, a także zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną strona powodowa wniosła o odmówienie jej przyjęcia do rozpoznania, ewentualnie oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania, gdyż nie spełniała przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący powołał się na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), formułując je poprzez identyczne pytanie, dotyczące art. 411 pkt 1 k.c., jakie zostało postawione przez pozwanego na uzasadnienie wniosku wniesionego do Sądu Najwyższego o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w sprawie o sygn. I CSK 284/13.

Podobnie, jak w powołanej sprawie należy stwierdzić, że wadliwe jest uzasadnianie wniosku, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c. poprzez pytania mające bezpośredni związek z podstawami prawnymi zarzutów wobec zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji.

Wprawdzie pełnomocnik skarżącego próbuje wykazać rozbieżności w poglądach odnośnie do wiedzy lub tylko braku staranności w jej posiadaniu, że świadczenie jest nienależne, na dowód czego przytoczone jest orzecznictwo Sądu Najwyższego, ale to nie jest ani wystarczające, ani przekonujące. Sąd Najwyższy zajmował się już podniesionym zagadnieniem prawnym w sposób, jaki znalazł odbicie w wyroku zaskarżonym skargą w niniejszej sprawie. Sąd Najwyższy odmawiał też uprzednio przyjęcia skarg kasacyjnych pozwanego w sprawach, w których korzystne wyroki sądów powszechnych zapadły na rzecz powodowej Spółdzielni, a w sprawach tych również chodziło o zwrot połowy opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości powódki (postanowienia z dnia 23 maja 2012 r., w sprawie I CSK 648/11 oraz z dnia 10 października 2012 r. w sprawie I CSK 201/12). W uzasadnieniu postanowienia w sprawie I CSK 201/12 Sąd Najwyższy stwierdził, co przytacza powódka w odpowiedzi na skargę, że pozwane miasto /.../ W. przyjmując podwójną należną opłatę z tytułu użytkowania wieczystego i nie chcąc jej zwrócić, naruszyło zasady lojalnego i uczciwego postępowania względem innych, zwłaszcza jeśli samo wprowadziło drugiego w błąd i błąd ten wykorzystało dla własnej korzyści.

Skarga kasacyjna jest wyjątkowym środkiem zaskarżenia i służy kontroli prawnej prawomocnego orzeczenia sądowego. W związku z tym należy przez przeprowadzenie profesjonalnego wyводу prawniczego przekonać Sąd Najwyższy o zasadności zajęcia się przedstawionym zagadnieniem prawnym, mając na uwadze także publiczny charakter postępowania wywołanego skargą kasacyjną. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi nie okazało się w niniejszej sprawie wystarczające.

Mając powyższe na uwadze, potrzeba rozważenia przedstawionego zagadnienia prawnego nie została przez stronę skarżącą przekonująco wykazana, a zatem nie zostały spełnione warunki prawne, o jakich mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1

k.p.c. i na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.